

Copile sau Cartea copiilor

Vasile Groza

Ediție digitală: vasilegroza.ro, 2026

Copile

Cartea-i adevărul ce te cheamă

Să-l îmbrățișezi ca pe o mamă

Să îți arate abc-ul vieții,

Cum astru-i dăruiește lumina dimineții.

De ziua mamei

Când am făcut ochii mari
M-am simțit ca și plutind
Nu cred că eram prin nori
Ci aici, chiar pe pământ

Primeam o dulce căldură
Și un dulce legănat
Aveam gustul dulce-n gură
Și pe obrăjori pupat

Se pare că gânguream
Nu puteam ca să-mi dau seama
Cu un îngerăș vorbeam
Cine credeți, era mama!

Și văzând-o i-am zâmbit
Ea plină de fericire
Mami, mami, mi-a grăit.
Și-am simțit a ei iubire!

26 ianuarie 2009

La grădiniță

Pășesc pentru prima oară
Pragul de la grădiniță
Arăt ca o domnișoară
În rochiță și fundiță

Sunt primită-n grupa mică
Și sunt foarte bucuroasă
La-nceput îmi era frică
Să mă despărțesc de casă

Azi mă joc și desenez
Și cântăm cu toți în cor
Și cu ochi deschiși visez
Cerul neumbrit de nor,

Și senină, și voioasă
Zbor în ziua minunată
Către părinteasca-mi casă
Unde cei dragi mă așteaptă

6 octombrie 2009

Bunicuța

Bunica-i precum argintul,
Harnică-i ca o furnică,
Ea m-a învățat Cuvântul,
De când eram foarte mică.

Cu povești ea mă adoarme
Cu voinici ce-nving un zmeu,
Ne-nchinăm la vechi icoane
Și-mi veghează somnul meu.

Acuma sunt deja mare
Dar când revin de la școală
Ea mă-ntâmpină-n cărare
Cu rostirea ei domoală

Bunicuța mea cea bună
Are părul ca de-argint
Ea în juru-I ne adună
Cu al dragostei alint.

1 februarie 2008

Prințesa

Astăzi în palat la geam
A sosit un porumbel
Voiam bune vești să am
De la el!...

Prințul meu luptă departe
Cu un zmeu ce mi-a furat
Coroana cu diamante
De la Verde Împărat.

Coronița-i fermecată
Trei dorințe împlinește:
Și de-aceea-i căutată
Fiindcă forța îi sporește.

Scrisorica ce-a adus-o
Porumbelul la picior,
Vestește că l-a răpus
Pe cel zmeu necruțator

Dar mai rea decât leoaica
Îl așteaptă în pădure
Baba Cloanța, zgripturoaica
Coronița să i-o fure.

Am încălecat atunci
Pe un cal cu aripi de vânt
Și pe câmpul dintre lunci
Cotoroașta am înfrânt.

Și când zorii-și arătară
Peste bezna nopții geană
Prințul a venit în grabă
Pe frunte mi-a pus coroana.

9 august 2008

Dialog iernos

Ce poate fi mai trist în plină iarnă,
Decât un pom fără de frunză,
Și-n el sosind, o biată coțofană,
În croncănitul ciorii ce se-amuză!

Ce faci aici, alergi printre coclauri,
Sărind prin crengi, umblând pe la cuibare?
Dai semne mari cum văd de disperare,
Și speri cumva să-ți vină vreo salvare?

Nici pene nu mai ai deloc pe tine.
De la pisicile de prin ogradă
Și speri la vară că o să-ți fie bine
Dar cred că-n loc de cap tu te conduci din coadă!

Mă uit la tine, dragă cioară
Că până la urmă, îmi ești ca o surată.
Dar neagră ești la suflet, ca pe-afară
Și văd cum râde-un hârb de-o oală spartă.
Atâta doar că eu sunt mândra coțofană,
Iar tu, o biată ciufulită cioară!...

4 ianuarie 2008

Povață

Stai de-o vreme cocoțată
Sus pe stâlpul gardului
Pintenată și moțată,
În văzul cocoșului?!...

Ai chiar și zuluți în coc
Și inel de-argint pe gheară
Și te-ai dat cu ruj pe cioc
Vrei de soață să te ceară?

Câte ouă ai făcut,
Fost-ai vreodată cloșcă
Câți pui, dragă, ai crescut
Nu vezi că ești cât o ploscă?...

Mai bine cotcodăcește
Prinde muște, scurmă râme
Și să vezi cum te-ndrăgește
De-ai să-ți faci, muncind, un nume.

Așa-i zise într-o doară
O găină-n zi de vară:
-Eu am fost exemplu-n curte,
Și-am ajuns pensionară!

23 august 2008

Cowboyul

Eu sunt micuțul cowboy
Nici tu cal, nici tu preerie,
Nici tu vaci și nici tu boi
În schimb am o pălărie
Și-o dorință de „război”!

Eu sunt micuțul cowboy
Am pistol, am și ciocate
Nu sunt nici cioban la oi
Dar știu să le fac pe toate.

Sunt cowboyul cel vestit
Pistolarul iscusit,
Din două gloanțe poc, poc,
Găuresc orice cojoc!
Fiți atenți eu nu mă joc!...

8 octombrie 2008

Papagalul motănel

Papagalul stând în cușcă,
Vede-n casă-un șoricel,
Și ne-având pistol sau pușcă
Ca să-l sperie nițel,
Mârâia și mieuna de ziceai că-i motănel!

Până când, la o adică
Șoricelul-nfometat,
Izbăvindu-se de frică,
În camară buzn-a dat!...

Roase-un biscuit și-o nucă,
Și-o frântură de slănină,
Apoi îi veni de ducă...
Papagalul e de „vină”,

Morala:

Că n-a nimerit într-una
Cămașa-i fără lumină
Și nu răsărise luna.

12 noiembrie 2008

Supărarea lui Cri

Operat.

Mai întâi și mai întâi
Eu sunt foarte supărat,
Cu-o țăranc-a nimănui
La stat m-ar fi reclamat:
Că i-am cântat în călcâi.

Mă rog, ea a invocat
Că în vara ce-a trecut
Călcâiele i-au crăpat
Și că-n ele-am locuit.

Unde mai pui cu chitara,
Dar nu e adevărat
Eu n-am cântat toată vara,
Chitara mi s-a furat
De-un broscoi amorezat.

Cum ziceam m-a reclamat
La fiscul din primărie:
Cum că nu i-am achitat
Plata c-am stat în chirie!

Iar eu, toamna la cules
Cânt de mama focului
Pe câmpii, pe deal, și șes
La umbra stejarului.

Pentru că m-a defăimat
Eu, îi cer despăgubire
Chitară din lemn sculptat
Și-n casa ei găzduire...

-La Spitalul Municipal-

10 martie 2009

Cuib de barză

Cuib de barză, cuib de barză
Colo, sus, la noi în poartă
Pe un stâlp de telegraf
Și-a făcut un mic taraf.

Doi pui cântă la trompetă,
Barza e la saxofon,
Bărzoii la mulinetă,
Pescuiește-un pui de somn.

Cel mic, cel mai mare-n cioc,
Bate ritmul, poc, poc, poc
Așteptând să-i cadă-n gușă,
Un bondar cât o gălușcă!...

24 aprilie 2008

Bârfitoarele

Auzi, draga mea surată
Mă întreb eu la ce bun
Când toată lumea-i culcată
El cântă ca un nebun.

Și când merge prin ogradă
Ține capul, sus, în nori,
Vrând găinile să-i vadă
Penele-n zeci de culori.

Cică-i mare pintenat
Și-are creasta des bătută
Altul ca el nu-i în sat,
De pe garduri te salută.

Și de lume nici că-i pasă
Că-l bârfește o vecină
Zicând că în coșteretă
Nu el cântă, ci-o găină!

Iar de găini se ocupă
Un cocoș sărac în pene,
Cheamă puii de mănâncă
Și de nimeni nu se teme.

Are grijă de găini
Luându-și hrana pe din două
Le apără de străini
Chiar cuibarele cu ouă...

Haide, nu cotcodăciți!
Strig-un pui de cocoșel,
Toată noaptea nu dormiți
Și-i vorbiți pe toți la fel!

Nu v-ajunge cât bârfiți
Plescăiți din cioc mereu
Ia ședeți de mai clociți
Sau ați dat deja de greu!?...

6 mai 2007

Când dă uliul

La Bichești.

Când dă uliu-ntre găini,
Toate babele din sat
Ies în curte, prin grădini,
Și s-apucă de țipat.

-Iha..., iha..., iha..., iha...!,-
Strigă-ntr-unaperate,
Fir-ar boala să te ia
Mi-ai răpit puicele toate!

Și cocoșul pintenatul
Mândru, țațoș și frumos.
Cel ce noaptea la tot satul
Le-a întors viața pe dos.

Mi-ai luat cloșca de la pui
Ajungerea-i să ajungi
Colo-n talpa iadului,
Faptele să ți le plângi!...

Pasăre cu cioc de fier
Și mereu fără de saț,
Cu inimă de oțel
Fir-ai pe veci blestemat!

Iha, iha, iha, iha,
Să mi te-ncingă toaca,
Mi-ai luat-o pe Moțata,
Mi-ai golit toată ograda!

Să-ți cadă aripile
Și vederea să-ți orbească!
Și să-ți cadă ghearele
Și moartea să te găsească!
Răpitoare blestemată!

Strig-o babă disperată!...

22 septembrie 2007

Profesoara fără ceas

Să repet a câta oară
Cum că doamna profesoară
Vine-n clasă fără ceas
Și intră strâmbând din nas
Că noi toți ne pregătim
În pauză să ieșim?

Nici nu și-a început ora
Și ne-ntreabă cât o fi
Colega mea - Aurora
Nevoind a o minți
Îi spune cu-adevărat
Ora s-a cam terminat!

Mi-am pierdut și ceas și oră,
Umblând ca să le găsesc
Și-am venit în fața voastră
Să mă dezvinovățesc!

Renunțăm la pauză
Și mai stăm încă o oră,
Motivați de-o cauză,
Să-mpărțim paguba-n două.

Eu rămân fără de ceas,
Voi de-o oră păgubiți,
Să mă scuz mi-a mai rămas,
Iar voi ceasul să-mi găsiți!

Ca de mâine, bunăoară
Să lucrăm fără greșală...
Eu să vin cu ceas la școală
Și-atunci nimeni nu vă-nșeală!

15.06.2007

Apolodor

Pisoiiul meu ce îl ador,
Se numește-Apolodor
Și îl iubesc la nebunie
Iar el asta bine-o știe!

Dar iubirea lui se-mparte -
Între mine cât se poate
Și patru oale cu lapte,
Puse la prins pe cuptor
Păzite de-Apolodor!

Apolodor, Apolodor!
Te iubesc și te ador
Și oricât m-ai supăra
Tu rămâi iubirea mea!

După legi de el știute
Le găsesc des smântânite
Stă și doarme alb pe bot
Cu mustățile de-un cot!

Ba-ntr-o zi un șoricel
Îl linge pe bot nițel.
Ce să-ți fac Apolodor?!
Te iubesc și te ador!

Șoriceii o să-i prindă,
O capcană pusă-n tindă -
Cu-o nucă și-o străchinică
Ce e scris pe ea pisică!...

10 septembrie 2005

Nătăfleață

Nătărău sau Nătăfleață,
Nu-i un nume ce te-nalță.
E un nume ce se poartă
Când stai ca - vițelu-n poartă!

Când îți dai cu stângu-n dreptu,
Când nu știi să porți respectu',
Când ești prost ca noaptea-n târg
Și gândești ca un nătâng!

Când porți aur și năframă
Și nu știi nici cum te cheamă,
Când te culci sub un copac
Și-ți cade o pară-n cap
Și mai e și mălăiață
Pentru-o gură nătăfleață!

Când de toate n-ai habar
Dumnezeu are de grijă
Și îți face și cuibar
Cum îi face bunăoară
La o barză când e chioară!

Ea aminte și învață
Fi'ncă ești un nătăfleață
Și treci ca un fulg prin viață!

Te dezvăță, Nătăfleață
De prostie și învață
Și-o s-ajungi - om de povață!

8 ianuarie 2006

E primăvară

De-acum primăvara e prin pomi
Cotrobăind prin ierburi, după gâze, după flori
Pictați pe cer stau fluturii-n coroană
Pe grindă rândunica-și pune cuibu-n ramă...

De-acum primăvara ca un copil pășește
Purtată-n voal de simfonii celeste,
De iureșul de muguri verzi în teci
Și mirosul bogat de lilieci...

De-acum primăvara-i în bătrânii
Ce nu mai sunt în stare de a mai fi stăpâni
Doar inima le joacă fețe, fețe
Redându-le trăiri din tinerețe!

De-acum primăvara-i peste tot
Și în pădurea verde, și-n lanul dat în copt!

Marea gală

Forfotă și-nghesuială, mare gălăgie mare,
În poiana din pădure, întâlnire epocală!
Cei sosiți cu mic cu mare stau, acum în așteptare.
Se-ntâlnesc toți bățăușii, într-o mare, mare gală.

Box - comandă un broscoi, aprig și nerăbdător,
Muștelor ce îndârjite își dispută,
Meciul carierei lor.
Dau în stânga și în dreapta, prinse într-o mare luptă.

A învins, e campioană, dolofana roșcovană!
Lumea sare în picioare, unduind val după val,
Musca-și arcuiește mușchii, cu tărie de aramă,
Dar broscoiul o înghite dându-i premiul special.

Semimusca, sus, în ring e încadrată;
Colțul roșu, de un încruntat bondar,
Cel albastru-o musculiță, în tot felul colorată.
Asistența huiduie că arbitru-i un ”măgar”!

Lupta-i crâncenă și dură și cu totul inegală
Dă bondaru-n musculiță și-o lovește sub centură,
Iar arbitru un bursuc, nu-i face nici o morală,
Lumea fluieră și zbiară, plină de atâta ură.

Un cocoș cu o mărime, aproape pe jumătate
Cu un altul mai înalt și mai vânjos
Intră-n luptă și-ntre corzi aprig se zbate
Celălalt nu reușește decât tăvălit pe jos!

Cioc în cioc se încleștează, iar din creste sângerează
Își dau gheară după gheară, zboară penele pe sus
Uliul care-i arbitrează,
Înghițând în sec așteaptă, ca să-l ia pe cel răpus.

Mândru, țațoș, suflecat până la coate
Alt cocoș ager, cât se poate de fălos,
Sare-n ring, aripa-și bate
Așteptând cu îngâmfare, să vină cocoșul roș.

Iar acesta, prins de ploaie și de frică,
Tremurând și oftând pe lângă ring
Nicidecum nu se ridică;
Se chircește parcă-i - apucat de frig.

Semigreii ca din umbră, stau la pândă,
Râsul vesel și cu un viclean vulpoi,
Arbitru un iepuraș, strigă tare să se-audă:
„Lupta voastră va începe, când voi spune unu - doi.”

Corzile se-ntind, zbârnâind precum e arcul,
Pumnii cad ca bolovanii,
Râsu-i vai de el săracul,
Vulpoiul e campion și-a adus cu el toți fanii.

Greii, greu pășesc pe ring
Colțul roșu, lupul cu al său rânjit
Cel albastru, Moș Martin: „O să-l bat de o să-l sting! ...”
Arbitrați de-o oaie stearpă ce pe lup l-a și vrăjit.

Lupta crâncenă începe, băătăia e în toi,
Oaia strigă-ntr-una: „Stați opriți-vă stop, stop!”
Ursu-l bate de-l usucă aplicându-i unu-doi.
Lupul aplecat de șale, cere-ntr-una un prosop.

Gongul bate de răsună, gala noastră s-a sfârșit!
Stă un corb cu tava-n gheare,
Premiantu-i Moș Martin, bățăușul cel vestit
Asistența poate pleca la plimbare!

Dac-ai ști

Știi, tu, cât trăiește-o rață
Un cocoș sau o găină?
Cum o cloșcă pui-și crește și-i învață
Să mănânce-o musculiță
Sau o mână de făină?

Știi, tu, cât îi dădăcește
Cum îi apără și-i poartă
De vreun pui se rătăcește
Cu oricine ea se luptă
Poate chiar cu o armată!

Știi, tu, nebună și hoată
Câte cântece și șoapte
Se petrec în coștereață
Fie zi sau fie noapte?

Știi, tu?
Ce înseamnă-un cucurig,
Apărut în crucea nopții
Când cuvintele se sting -
Se ridică-n culmea bolții?

Și mai știi ce tristă pare,
Lumea toată din ogradă
Când acest cântat dispare,
Sugrumat de-o răpitoare?

„Nu ai vrut nici sfat, nici rugă!”
Spuse-un pui rămas orfan
Acum vulpe-o stai în cușcă
Și mestecă leuștean!

Cum să scăpăm de dușman

Un țânțar cu o broscuță
Și un cormoran,
Însoțiți de-o libelulă -
Balansând ca o pendulă,
În chip de aeroplan,
Secundați de-o vrăbiuță
Fie-n lac ori pe tăpșan,
Sâsâiți în permanență
Și cu multă insistență
De prezența unui șarpe
Ce îi ține de aproape,
Pentru a vedea ca-n palmă
De se-ntâmpl-aici vreo dramă...
Au făcut o adunare,
Convocând și mic și mare,
În ascunsul păpuriș,
Unde au venit în taină,
Necăjiți și plini de spaimă,
Tupilați și pe furiș,
O țestoasă cam nervoasă
Și un pește supărat,
Care-avea înfipt în falcă
Un ac mare sau cârlig
De acum sau cine știe
Tremurând ca o piftie
Și de frică și de frig...

Și cum răul de pe mal
Era un avar pescar,
Țestoasa cea înțeleaptă,
Atentă și calculată,
Măinile și mintea-și frânge
Cum dușmanul să-și alunge...

Primul a-ncercat țăntarul,
Folosind tot arsenalul,
Având arme năzdrăvane -
Bâzâitul și-nțepatul,
Făcându-l să își dea palme
Pe acel împricinatul.
Cormoranul cioc de fier
În chip de bombardier
A venit din înălțime
Pe pescar să îl dărâme
Vrăbiuța, cu un zbor fără nesaț
I-a trimis direct pe nas -
Un fierbinte găinaț,
Iar acum cu vrăbiorul șade la taifas...
Broscuța și libelula,
Strigau cât le ținea gura:
Ura, ura, ura, ura !...
Dându-i momeala de-a dura...

Tacticos din stufăriș,
Fluierând și pâș, pâș, pâș,
Atacându-l pe la spate
A pornit și domnul șarpe
Și venind iute și vidra
Care-și părăsi firida
Făcând salturi cum pisica
Pe pescar îl prinse frica.

Strânse coșul și undița
Și pe ici ți-i tălpășița !...

După faptă și răsplată

Trei țăntari veniți în zonă
În ținuta lor cazonă
Cu motoarele în plin
Și în sulii cu venin
Având baza-ntr-un copac
Au pornit dur la atac.

Zgomotul de escadrilă,
De războinici fără milă,
Țâșnind drept ca o torpilă,
Prăvălindu-se în gol
Luând țintă drept la sol
Unde blând și dus de val -
Odihnea visând un cal.

După două sau trei raiduri
Peste case peste garduri,
În picaș fără ratări
I-au aterizat pe nări.

Roibul nu s-a speriat
A dat de trei ori din coadă
Și odat-a strănutat
Aruncându-i de-un perete
De unde n-au mai plecat

Iară, calul încântat

Mai departe a visat!

Toamna

Frunză verde colțul ierbii,
Codrul își adună cerbii,
Boncăind de-mperechere
Cum un strigăt de durere.

Și se tânguie, și umblă
Culmea zării s-o străpungă
Și se urcă, și coboară
Pentru-o mândră căprioară.

Pentru dragostea supremă
Își fac din codru arenă
Și se-nfruntă, și se bat
Coarne-n coarne, cap în cap.

Într-un fel e-o luptă dreaptă
Căprioara îl așteaptă
Pe cel mândru căprior
Ce-a ieșit învingător.

Și-mpreună ei coboară
Dintr-o toamnă-n primăvară
Bucuroși și plini de dor
Lângă ei cu-n pușor.

Ce în toamna viitoare
Va ieși la-ntâmpinare
Altor mândre căprioare
Boncăind din zare-n zare!

14 noiembrie 2005

Fomilă și Setilă

Auzita-ți de Setilă?

Umblă la el cu-o fântână

Și ca setea să și-o dreagă

În fântână capu-l bagă!

O fântână într-o mână

În cealaltă o fântână

Și ca setea să și-o stingă

Pe fântâni mereu le schimbă!

Că-i Setilă sau Fomilă

De-amândoi te-apuc-o milă,

Amândoi stau într-o bancă

Ce abia pot ca să-ncapă.

În ghiozdan, prin buzunare

Cară apă și mâncare

Printre ele câte-o carte

Ca să aibă-n viață parte.

Și Setilă și Fomilă

Amândoi își plâng de milă

C-au ajuns niște butoaie

Umblând de-a dura prin ploaie.

Am aflat acum o știre
Că fac cură de slăbire
Mănâncă raze de soare
Iar cu apa își fac baie.

Ca să aibă-n viață parte
S-au pus cu burta pe carte
Amândoi stau într-o bancă
Bucuroși că pot să-ncapă
Și-așteaptă ora să-nceapă!

6 ianuarie 2006

Ceasul cu cuc

Răsăritul de-l apuc
Îmi cântă mereu un cuc!

Și de vin și de mă duc
După mine strig-un cuc!

De mă scol sau de mă culc
Mă trezește-același cuc!

În pădure de mă duc
La ureche-mi cânt-un cuc!

Bătrânețea de-o apuc
Tre' s-o-mpart mereu cu-n cuc!

Am ajuns un hăbăuc
Și-o să-i stric cuibul la cuc!

Iar acum că l-am stricat
Să mă scol am și uitat
Nu mai sunt nici hăbăuc,
Dar nici cucul nu e cuc!

Vreau din nou să am un cuc,
Să mă scoale când mă culc
Sau de vin sau de mă duc
De cobor sau urc în nuc,
În pădure de mă duc
Chiar de sunt un hăbăuc,
Vreau din nou ceasul cu cuc!

4 decembrie 2005

Ceasul de aur

Mi-a dat cineva un ceas
Tot din aur și gravat
De la străbunici rămas -
Că-mi era îndatorat.

Ceasul n-a mers niciodată
Și nici n-a fost nevoie,
Cică îi lipsea o roată
Și de-aceea n-a pornit.

Un bătrân m-a învățat
Nu de ceas este nevoie,
Ci de auru-adunat
Și să-l vând nu este voie.

Și așa l-am tot ținut
Fără vâlvă, fără știre
Și când nu am mai putut -
L-am lăsat ca moștenire!

Nepotul l-a dat pe ceas
Tot din aur și gravat
Cu nimic n-a mai rămas -
Că era îndatorat!

Și-astăzi, ceasul tot nu merge

Și-i din aur și gravat

De ce-i bun se înțelege -

Nu te lăsa-ndatorat!...

4 decembrie 2005

Ceasul rău

Ceasul rău nu-i ceasul bun
Și atunci când pleci de-acasă
Trebuie să te-ntorci din drum -
C-ai uitat cheia pe masă.

Când să zici: Doamne ajută!
Iac-o cărămidă-ți pică
Drept în cap sub un uluc
Și-ți taie calea-o pisică,
Și umbli ca un năuc!

Sau cumva îți iese-n drum
Așa, tam-nesam, deodată
Ceasul rău sau ceasul bun,
Cineva cu o găleată
Și ca să te bage-n boală
Când te uiți ea este goală!

Sau cu-n popă te-ntâlnești
Ce se duce-n al său drum,
Speriat tu îl privești
Ceasul rău nu ceasul bun
Te aștepți să o pățești!!

Ceasul rău nu-i ceasul bun,
Ți-l iei de ocazie
Dai pe el la bani un pumn
Și vrei și precizie!

În loc să iei ceasul bun,
Ai luat ceasul cel rău
Când ai vrut să pleci la drum
Ai căzut într-un pârau!

Ce-aș putea ca să-ți mai spun
Ceasul rău, e ceasul tău
Te urmărește mereu.

Ia-ți de mâine un ceas bun
Și vezi-ți de al tău drum!
Și de-l cumperi te previn -
Ia-l direct din magazin!

Ceasul nimănui

Am găsit astăzi un ceas
E din plastic sau din aur
Dacă mai făceam un pas
Călcam pe cadran un taur.

E un ceas cred de cowboy,
Pictat cu galben și verde
O fi poate de război?
Inamicul nici nu-l vede.

Are la curea o plombă,
E-un sigiliu mi se pare
Poate-o fi cumva o bombă
De îl calci în aer sare!

Sare dar nu singurel
Îi poți deveni părtaș,
Te ia sus în cer cu el
Și te face îngeraș!

Măi să fie, măi să fie
Uitându-mă mai atent
Este un ceas jucărie
Și-are taurul antet

Nu-i din aur, ci-i din plastic,
Cureluşa-i din elastic,
Sigiliul e marca lui
Ceasul, e al nimănui!

Şi fiindc-am avut noroc
O să-l iau ca să mă joc!

9 decembrie 2005

Ceasul de buzunar

Cu monoclu pus pe nas
Și cu o șepcuță șic
La vestuță cu un ceas
Preumbla al meu bunic.

Lanț de aur în buton
Și pantofii lăcuiți,
Cu mustață și baston
Și perciunii prelungiți.

Însoțit de-o mare doamnă
La teatru, la Ateneu
Un spectacol sau o dramă
Eu eram cu el mereu.

Amintire mi-a rămas:
Acea șepcuță cu șic
Lanț de aur și un ceas
De la dragul meu bunic!

Ce la vestă-l port acum,
Ceas cu lanț de mă fălesc
Și sunt mândru ca s-o spun:
Cât de mult eu îl iubesc!

2 ianuarie 2006

Nătăfleată dis-de-dimineată

Într-o zi, cu noaptea-n cap
Nătăfleată s-a sculat
Și prin sat el a plecat,

Numărând o poartă, două
S-a oprit la una nouă
Și-a-nceput des a mugi
Până soarele-asfinți!

Col-o rață-nverșunată,
A ieșit la el la poartă
Și-a-nceput să măcăiască:

Maca, maca, mac, mac, mac,
Spune-mi ce ți s-a-ntâmplat,
Ori ești fleț, ori nătăfleată?
Șterge-o de aici îndată,
Nu vreau să fiu deranjată!

Trântind poarta supărată,
Măcăi ograda toată
Și așa tot mac, mac, mac,
În continuu-a măcăit
Până când a adormit!

El vițelul, bou de rasă
A plecat nervos acasă
Gândind în capul său:

Pleca-i un vițel nătâng,
Parcă-mi vine ca să plâng
Și-am ajuns acas-un bou,
Zău rățușcă-mi pare rău!
Vreau să fiu vițel din nou!

Tu de vrei un sfat să iei
Mergi la școala de viței,
Undeva pe la oraș
S-ajungi mare tăuraș!

Și-o să vii din nou în sat,
Să ne-arăți ce-ai învățat!
Măcăiră-acum în doi:
Rața și cu un rățoi.

9 ianuarie 2006

Mascota

Sus, în vârful de copac
Se ținea de crengi vânjos
Motănelul Tare-n Cap
Nevrând să mai vină jos.

Se făcea de-acuma seară
De când Colț Alb îl păzea
Ca să-i ceară socoteală
Pentru fapta lui cea rea!

Tare-n cap, c-o rață-n gură
De Colț Alb ce-l tot lătra
Nu putea ca să îi spună
Că rățușca nu-i a sa...

E mascota din mașină,
Ce stăpâna a pierdut-o
O rățușcă fără vină
Pe care el a găsit-o!

Ba-i a mea, motan scrântit
Ai furat-o de la mine
Și acum te dai cinstit
O să am grijă de tine...

Te-ai pitit lângă coteț
Și când, eu am adormit,
Cum te știu de hrăpăreț
Tu rața mi-ai șterpelit!

De atâta gălăgie
Un cocoș cu trei vecine
Și-un curcan plin de mânie
Au venit nervoși la câine...

Ce te-apucă, câine prost
Crezi că lumea e nebună,
Latri fără nici un rost
Mai bine-ai urla la lună!

Lasă-l pe Cap Tare-n pace
Dacă ești așa isteț
Lui îi place să se joace,
Tu mergi pază la coteț!

Când noaptea, la noi, pătrunde
În loc ca s-o iei de coadă
Pe vicleana cea de vulpe,
Tu te-ascunzi să nu te vadă

Iar acum te dai mare
Și te vezi victorios
Ca să-l sperii pe Cap Tare
În speranța unui os!

Se umflă-n pene curcanul,
Dându-i aripi peste bot
De-o zbughi Colț Alb, sărmanul,
Alergând ca un robot!

21 ianuarie 2006

Înc-un ceas a mai rămas

Înc-un ceas a mai rămas,
Dar pe-acesta-l dau degeaba
Pe un iaurt sau un caș,
Fiindcă mă cuprinde graba!

Vreau să plec fără de ceas
Să mă zbungui, fără timp,
Să stau cât vreau în popas
Și cu Zeii în Olimp!

Să m-avânt în infinit,
Părăsit de ghinion,
Să privesc ce n-am văzut:
Chipul lui Tutancamon!

Să cutreier de la Alfa
Și de-acolo la Omega,
Să-mi văd în sfârșit și ceafa,
Să mă plimb prin Andromeda!

Să ajung pân' la Adam
Și la Eva „mama mea”
Și să-ntreb ce drepturi am
Ca un vajnic pământean.
Pentru că acel „CEVA”
Ce-au greșit atunci în Rai
Ne-au dat timpul făr' să vrea
De-avem „traiful pe vătrai”!

Vreau să merg și pe Saturn,
Să iau pulsul lui Titan,
Să-l întreb și pe Neptun,
De-a văzut vreun pământean,
Care umblă ștrengărește
Făr' a fi motorizat
Timpul cum îl păcălește
În a cerului palat?

Și să odihnesc pe lună,
Să privesc de-aici de sus
Lumea mea, lumea nebună
Și soarele în apus.
Și să-i văd ieșiți din timp
Din pierduta rațiune
Zei cum urlă-n Olimp,
Blestemați de omenire
Că atunci, la început
Separați, trăind pe munte
N-au știut ce au crescut
Oile ce-s rătăcite.

Prometeul legendar
Cu sărutul lui de foc
Ce ni l-a trimis ca dar
Viitorului potop!

Și de ceasul s-a stricat,
Și de timpul s-a oprit,
O să-l dau la reparat
Fiindcă timpul m-a găsit
Și acum mergem în doi -
Eu pe jos, el în cadran
Dând minutele-napoi,
Socotind an după an!

Acest ceas mi-a mai rămas,
Dar pe-acesta nu-l mai vând
Vreau acuma pas cu pas
Universul să-l cuprind!

8 decembrie 2005

Învățare de minte

Se spune c-o veveriță,
Plină de tupeu și fițe,
Săturându-se de bine
A vrut ca să plece-n lume...
Dup-a cucului povață,
Schimbându-și modul de viață!

Pe motiv de plictiseală
Și de marea aiureală
Ce se-ntâmplă printre crengi
De te-mpiedici când alergi?!

Sau că umbli de nebună,
Pentru-o singură alună,
Ce-a rămas pe undeva,
Pierdută de cineva.

Chiar nebună, de-o s-o creadă,
A decis să iasă-n stradă
S-ambrăcat ca la oraș:
Pantaloni cu taioraș,
Poșetuță de blăniță
Și rujată pe guriță!
Cu un mers cadân, sublim,
A intrat în magazin
Lăsând doar să i se vadă -
Frumusețea ei de coadă...

Comandând ca-n vremuri bune,
O punguță de alune
Și-o pungă de miez de nucă
Vrând cucului să i-o ducă,
Pentru sfatul ce i-a dat
Că s-a mai emancipat.

Numai că vezi, la ieșire
I-a țâșnit în cale-un câine
Și-a lăsat-o fără hrană,
Cât pe ce și fără blană!

Și-a fugit biata-n copac,
Chiar de nu i-a fost pe plac,
Trăgând bune-nvățămintе -
Să stea-n pomul ei cuminte!

14 novembre 2005

Bursucul de sub alun

Zarvă mare în alun,
Vesel cor de vrăbiuțe,
Un bursuc puțin nebun
Voia cântecul să-nvețe!

Și fiind bietul cam afon
Neprinzând cu armonia
Cu-a lui glas de saxofon –
Strică toată veselia!

Până și alunele
Cădeau pe bietul bursuc,
Bombardându-i urmele,
Dispărând ca un năuc...

Ciripit de vrăbiuțe –
Veselie în alun,
Cu alunile drăguțe,
Ce-au scăpat de un nebun!

13 august 2005

Concurs

Melcul, râma și-o lăcustă
Cârțița și c-un broscoi
Au pornit concurs pe-o pistă
Făcând mare tărașoi

Melcul că e mai buștean
Și-i hrănit cu leuștean
Cârțița e muncitoare
Cu pământul grămăjoare
Râma e momeală bună
Peștii toți la ea se-adună
Iar lăcusta fără vină
Campioană-i la prăjină

Această apreciere
O face un greiere
Plin de grije și mult sfat
Ce din fluier start le-a dat

Cu multă pricepere
Au pornit la-ntrecere
Cârțița cu melcu-n spate
Aleargă de nu mai poate
Râma-i coadă la broscoi
Lăcusta e prin trifoi

La linia de sosire
Cârțița face-o oprire
Melcul îi sare în față
Și câștigul i-l înhață!

Morala
Câștigul de te privește
Nu-i la cel ce-l pregătește
Ci la cel ce-l nimerește!

26 august 2005

Tropa tropa

Tropăind pe drum de țară
În căruța cu un cal,
Străbătând în plină vară
Ba o vale, ba un deal...

Prin dumbrava minunată,
Printre pomi și fragi și flori,
Cu o „voce” nechezată
Scoasă aprig printre nări,
Calul cu al său birjar,
Spintecă natura vie
Ghindele dorm sub stejar
Totu-i prins în poezie!

Tropătu-n ecou pornește,
Împânzind poienile,
Cerbul mersul își oprește,
Fluturându-și coarneau,

Un mistreț ce dă la jir,
Joacă ochii prin prejur,
Încordând picioarele
Spintecă dur tufele,

Lupul ce-și ascuțea dinții
Și visa cu ochii minții
La vreo oaie bucălată -
Fuge lăsând totul baltă,

Iar o cioară mai nătângă,
A venit să se convingă,
Croncănind a mântuială
Că nu e nici o scofală!

E un cal fără habar
Ce-i mânat de un birjar!

Iepurașii coada-și mișcă
Și-și ciulesc urechile
Cine liniștea le-o strică,
Răscolind potecile?!...

Calu-atunci se enervează
Și pe nări din nou nechează:
Ni ha ha și ni ha ha!...
Răspunde Măria sa!

29 august 2005

Bondarul și gărgărița

Vrând de-acuma să se-nsoare,
Bondarul fermecător,
Bâzâia din floare-n floare,
Fără nici un pețitor!

S-a dus la câteva babe -
Bondărițe cu renume
Spunând că e cumsecade,
Să-l ajute, să-l îndrume!

Să-i dea în cărți, în ghioc,
Să-i descopere ursita,
Să-i spună de-are noroc
Și care i-o fi iubita?!

Negăsind nici un răspuns,
La atâtea bondărițe,
Un plan mare și-a propus -
Să meargă la gărgărițe!

Gărgăriță, gărgărea,
Zboară unde tu ai vrea,
Spre miazăzi, de-ai putea
Acolo m-oi însura!

Ruță, Ruță, Mămăruță,
Frumușică și drăguță,
Caută-mi aleasa mea
Și cu ea m-oi însura!

Buburuză, buburuză,
Poți să zbori din frunză-n frunză
Și-n deșert de vei zbura,
Pe tine te-oi asculta!

Și-a zburat, în sus, pe-o floare
La mireasa Bondărița,
Ajutându-l să se-nsoare,
PEȚITOAREA GĂRGĂRIȚA!

2 septembrie 2005

Taurul

Doi boi păscând pe islaz
Se plâneau de un necaz:
Taurul cel din cireadă
Vacile mereu aleargă
Nu puteau să înțeleagă,
Pentru ce atâta grabă?!

Lasă vacile să pască
Și vițeei să și-i crească,
Dacă ești nebun, măi vere
Și te crezi așa-n putere,
Vino să te lupți cu noi
Sau ți-i frică de doi boi?!

Taurul stă și-i privește
Și urechea o ciulește
Ce-aș avea, mă rog, cu voi
Sunteți și-ați rămas tot boi!
Vacile ce le alerg,
Mă iubesc și mă-nțeleg!

11 septembrie 2005

Nunta

De la lacul din RĂZORI
Au sosit doi pețitori
Cu joben, frac și baston,
Ocăind pe-același ton,
Cu plocoane și-o scrisoare -
Că prințul vrea să se-nsoare!
Și-au venit cum obiceiul,
La Măria sa broscuiul
Ca să cadă la-nvoială,
Pentru-această rânduială -
Că-i bine când te măriți
Să știe și-ai tăi părinți!

Iat-o deci și pe prințesă,
Îmbrăcată-n straie-alese
Din mătasea broaștelor
Și luciul smaraldelor...
Însoțită cum se știe
De un grup de balerine
Și pe fondul muzical
Cu oac, oac, original
Și-au înfățișat prezența -
Prințului,
Ce-a venit cu diligența,
Trasă de vreo șase cai ,
Însoțit și de-un alai
Cu vreo trei, patru broscuțe,
Mlădioase și drăguțe
Și-au purces cum înțeleșul -
Sărbătoarea și ospățul...

Luna proaspătă și plină
Le-a dat din belșug lumină
Iar Luceafărul în lac
Tras pe-o frunză, de-un brotac
Pe miri la el i-a chemat
Și pe loc i-a cununat
Dându-le în mare gală -
Coronița CEA REGALĂ!

Toată lumea de pe lac
De la țânțar, libelulă
Pân' la cel mai mic brotac,
Au cântat și au dansat,
Iară nunta, nici acum nu s-a gătat!

12 septembrie 2005

Pleacă

Pleacă soarele sub deal,
Filele din calendar,
Rândunelele pe sârmă,
La sfat mare se adună...
Puii mai nătângi și mici,
Fug pe jos după furnici.

Marea-n valuri de cleștar
Nu mai are Salvamar
Ce-a tras barca pe nisip -
Unde nu mai e nimic!

Strugurii pleacă din vie,
Lăsând-o în pribegie,
Trilu-n codru încetează,
Bufnița, noaptea oftează
Nu știe precis ce vrea,
Dar se-așteapt-o vreme rea!

Stoluri multe de cocori,
Desenând cerul cu nori
Fac din aripă a ducă
Zările să le străpungă!

Și încet, încet, încet,
Așteptăm noul concert
Ce va fi să vină iară
Într-o nouă Primăvară!

15 septembrie 2005

De învățătură

Doi țăntari stăteau la sfat:
Unul gras și-ndestulat,
Celălalt înfometat
O ținea într-un oftat...

Cel sătul - nepăsător
Stând picior peste picior,
Îl muștra pe-amic de zor,
Zicându-i că-i cerșetor!

Ce te vaiieți ca o țăță,
Stai și-ascultă din povață!
Spui că ai mânca și-o rață,
Însă eu ți-o spun pe față!

Mâncarea i-o fudulie,
Odihna-i o grozăvie,
Ia loc ici în trândăvie
Să vezi ce bine-o să-ți fie!

Și țăntaru-a stat sărmanul,
Cu speranța-n el tot anul
La sătul greu a muncit
Dar tot flămând a murit!

Morala

De când lumea și pământul

Cel sătul,

N-a crezut niciodată flămândul!

Calul năvălaș

Ca orice cumpărător,
Cu un interes real
S-a dus omul în obor
Ca să-și cumpere un cal!

Un cal totuși e un cal,
Nu-i măgar și nici o capră
Sau cumva un papagal
Te ferești să nu iei țepă!

Să nu cumva să te muște,
Să se sperie de-o frunză
Din picioare să arunce
Sau să aib-o boal-ascunsă?!

Calu-odată cumpărat
Dichisit, bine hrănit
La căruță la-nhămat
Și-a țâșnit ca un chibrit!

Cum năravul nu-i o șagă
La deal, pe jos, s-a întins
N-a mai vrut ca să mai tragă
Și s-a așezat pieziș -
Stând în drum făcut grămadă!

Di, la vale, omu-a zis
Dacă la deal este greu,
Dar s-a pus de-a curmeziș -
Făcându-se că e rău!

A pornit să-l călărească,
Bucuros, plin de speranță,
Dar era ca să-l trântescă
Și să-l facă, ca pe-o zdreanță...
Omul nu a disperat,
Ia pus în gură-o zăbală
Și cu-n bici bun de pișcat,
A-nceput să-i țină școală
Până când l-a și dresat

Acum calu-i mândru tare -
Calcă țanțoș și-apăsă,
Urcă-n deal, coboară-n vale,
Iar năravul l-a uitat!

Morala

Degeaba îi pui zăbala -
Fii atent și nu uita
De toate te poți lăsa,
Dar de nărav, maică BA!

15 octombrie 2005

Spre Africa

Aprigi, curioși din fire,
O cioară și un cioroi
S-au gândit că ar fi bine
Ca să plece amândoi -
În vacanță undeva
Pe un țărm din Africa!

Coborând, de sus, din nori
Văzute așa de negre
Lumea neștiind că-s ciori
A-nceput să protesteze
Nelăsând s-aterizeze
Dând cu pietre și cu bâte
Nicăieri să se așeze
Crezând că-s din iad - venite!

Până când o coțofană,
Dornică de anturaj
Le-a ieșit în față calmă
Și le-a spus cu mult curaj:

Că făpturile venite
Nu sunt diavoli, ci sunt ciori
Și-s sosite ca turiste,
Și-au culoarea ca și ei.

Să-i primească-n ospetie,
Să le dea pâine și sare
Să le poarte-n drumeție,
Cât e Africa de mare!

Și precum s-a întâmplat
Și se-ntâmpl-adeșori
Ele nu au mai plecat
Umplând Africa de ciori!

5 mai 2006

Șoricelul mincinos

Cucuveaua s-a trezit
Și-are capul buimăcit
Strigă-ntr-una, strigă el
Dintre gheare-un șoricel.

Doamnă buhă, draga mea!
Cucuveauă, știi ceva?!
Eu te rog nu mă mânca,
N-am nimic în schimb a-ți da!

Că nu-mi pare rău de mine,
Îmi este milă de tine!
Și nu vreau să-ți vin de hac,
Eu, am înghițit un ac.
Ce-i la mine în stomac!
Când l-am mestecat în grabă
Dintr-o bucată de slană!

Buha s-a înduplecat
Și din gheare l-a lăsat
Crezând că-i adevărat!
Și s-a dus de s-a culcat!

Dar după cele știute -
Minciun-are picioare scurte,
Și cum a pus primul pas,
S-a trezit că-i nas în nas,

La un motănel, sub gheară
Dornic să mănânce slană.
Chiț, nu a avut folos -
Fiinc-a fost un mincinos!

6 decembrie 2006

Câinele maidanez

Azi, un câine de maidan,
Fără șapcă și ghiozdan
Aflându-se-n mare vervă
Voia să treacă pe zebră!

De câte ori a-ncercat,
Cât pe ce a fi călcat
Vrând ca regula s-o țină -
Să nu-l calce vreo mașină!
De atâta așteptat,
O tactic-a aplicat -
Luând un băț alb în gură
A plecat în aventură!

S-aștepta să-l facă zob,
Dar văzându-l că e orb
Mașinile au stopat,
Iar Grivei a traversat!

Morala

Mai multă minte se pare
Că un animal o are
Nu ca noi la întâmplare -
Traversăm cu nepăsare!

5 februarie 2007

Cioroiul și coțofana

Două hornuri sus, pe casă
Și-o iarnă foarte geroasă
Pe un horn, fum și căldură,
Celălalt țurțuri la gură
Ce-i avea o coțofană,
Prinsă timpuriu în iarnă.

Lasă-mă, frate, cioroi
Să stau și eu lângă voi,
Colo-n fum și în căldură
Că-mi îngheață limba-n gură!

Te-aș lăsa, vecină dragă,
Da-ți mânjești ținuta albă
Și-astă vară m-ai bârfit
Că sunt negru și urât!

Când munceam de zor la moară,
Să-mi fac viața mai ușoară
Cu făină m-am albit
Și-ai râs de te-ai prăpădit!

Acum stai și dă-te huța
Și să-ți mai tacă gurița!

4 februarie 2007

Broscoiul Liliput

-Sunt broscoiul Liliput
Ce-ntr-o groapă am căzut.
Și te rog pe dumneata
Dragă barză fă ceva!
Ai cioc și picioare lungi
Și la mine poți s-ajungi
Și de vrei salvează-mă
Libertatea de mi-o dă.

-Credeți-mă ce vă spun.
Broscoiul era nebun!
Cum să spui tu la o barză,
Hai te rog de mă salvează.
La mintea cocoșului,
Că barza îl va-nghiți!

-Eu o să te spun la zână,
C-ai făcut o treabă bună.
Și în schimb o să primești,
O masă cu ce poftești.
Cu moluște, șerpi de-o șchioapă,
Și cu foarte multă apă
Unde tu să pescuiești
Să mănânci tot ce dorești!

-Care Zână?

Asta-i bună!

Crede că barza-i nebună.

Asta-i masa ei cea bună

O broscuță proaspătă,

Ce pe gât alunecă.

-Sunt broscoiul Liliput

Ce în groapă am căzut

Și de barz-am fost salvat.

Asta-i tot ce s-a-ntâmpat

Se-auzea glasul pierdut

Ce aluneca pe gât.

-Groapa-i venea ca mănua

Și-a schimbat groapa cu gușa.

Dar noroc c-am observat

Gâtul la barz-am blocat.

Spuse racul măcelar

Ce sta de servicii pe mal.

-Oac, oac, oac și iarăși oac

Mă duc la ai mei pe lac

Să le spun ce s-a-ntâmpat.

Că am fost salvat de-un rac!...

18 decembrie 2005

Pițigoiul și albina

Und' te duci tu albinuță?

O întreab-un pițigoi!

Până colo-n grădiniță

Să culeg nectar din flori.

Asta face-o albinuță,

Dacă vrei tu ca să știi...!

Vino să-ți arăt ceva

În cuibarul meu cu pui!...

Nu am gând de altceva

Te-aș mânca, de vrei să știi!...

Piu, piu, piu, piu, piu, piu,

Acest cântecel ți-l știu,

Te-ai certat cu binele,

Vezi că chem albinele!...

Nu ai gusturi rele, știi?

Ia mai puneți pofta-n cui.

Și de nu mai stai cumișel,

Acul meu eu ți-l „ofer”,

Să te usture nișel!...

25 aprilie 2008

Sunt micuț cine-i de vină

Brazilia. La Porto-Segoro-Trancoso.

Azi am căzut în piscină
Alergând după o găză
Tata cic-ar fi de vină
Toți din casă se amuză.

Acum trag de-un șervețel
Ce-are-un urs de porțelan
Căzând ca un bolovan
S-a făcut cioburi din el
Unde-i ursul, habar n-am!

Fug acum după pisică
Ce-are-n gură-un șoricel,
Ea îl lasă jos de frică
Eu sunt iarăși singurel.

Sunt nervos și vărs lăpticul,
Chiar la mine în pătuț.
Mama-n brațe-mi dă pupicul
Spunându-mi că sunt micuț.

Furios m-apuc de plâns,
Că de râs nu am de ce.
Mama-mi dă în brațe-un urs
De năsuc ca să m-apuce!

Și uite-așa adorm visând
Că mă joc cu un purcel.
În zori mă trezesc râzând,
Mângâiat de-un motănel!

24 iulie 2008

Un cal nebun

Tot mergând calul pe drum,
Îi veni un gând nebun.
S-apucă și necheză,
Și-auziți ce se-ntâmplă!

Sări roata de la car,
Căzu-n șanț și un măgar,
Ce păștea pe drum cuminte,
Fiindcă îl durea un dinte.

Caru-n șanț s-a răsturnat,
Căruțașul era beat.
Și calul s-a speriat,
De tare ce-a nechezat!

Și-a rupt-o la sănătoasa,
Dornic să-și aleag-aleasa,
Ce păștea într-o lucernă,
Fără nici un pic de jenă!

Și-amândoi au făcut prânzul,
Așteptând să vină mânzul?!

Iar măgarul supărat,
La căruță s-a-nhămat.
Și-a dus căruțașu-n sat
Care încă era beat!...

15 mai 2008

Papagalul Coco

Chiar pe timpul florilor,
Verdele livezilor,
Cântul rândunelelor,
Strălucirea razelor,

Vesel a sosit în zbor,
Sau cumva cu un vapor,
Poate cu un avion
Tocmai de pe Amazon.

Pe pragul de la fereastră,
Doritor să intre-n casă
Într-un mod fenomenal,
Un năstrușnic papagal!

„Bon giua”, m-a salutat;
Tu ești marele-mpărat?
Eu sunt Coco de departe,
Înălțate împărate!

Și-am venit de peste mări,
Străbătând atâtea zări
Nestându-mi nimic în cale,
Vreau mâna prințesei tale.

Și văzând cum pe divan
Îl pândea al meu motan
Bănuiesc că plin de frică,
A zburat direct în cușcă.

Unde l-aștepta voioasă,
Viitoarea lui mireasă
Cântându-i ca să priceapă,
Că și ea-i braziliancă.

Și-acum stau și îi admir
Ore-ntregi și zile-n șir,
Cântându-mi pe limba lor
Viul ritm al sambelor.

Mi s-a rupt cureaua la ceas

Mi s-a rupt cureaua la ceas.

Nu știu cât e timpul de când l-am pierdut.

Și unde mă aflu și unde-am rămas?

Să merg la serviciu sigur am vrut.

Mi s-a rupt cureaua la ceas.

Și ceasul cândva l-am pierdut.

Ce timp am avut, ce timp mi-a mai rămas,

Să merg la serviciu poate am vrut.

Mi s-a rupt cureaua la ceas,

De l-ați găsit eu l-am pierdut.

Aș vrea să știu unde mă aflu, unde-am rămas,

Poate-aș dori să ajung la serviciu, dar uite n-am ceas.

Mi-am luat cureaua la ceas,

Și ceasul pierdut l-am găsit

Să merg la serviciu acum mi-a rămas

Dar unde să merg, serviciu-i pierdut!?

4 decembrie 2005

Oscar

Brazilia. La Troncoso – Bahia.

Noutatea cea mai mare
Micul, marele bărbat
Și-a pus ochelari de soare,
Și a intrat la scăldat.

De nu-l știți, e foarte mic
Dar e tare curajos,
Nici Oceanul Atlantic
Cât era de furios
N-a reușit să-l doboare,
Se lupta ca Făt Frumos
Și stând zdravăn pe picioare,
A ieșit victorios!...

Și-acum Oscar Bucuros
FACE PLAJĂ-NTINS LA SOARE!

26 iulie 2008

Cocostârc și Cocostârca

Lin zburând în vârf de cer
Câmp de bălți și ierbi privind,
Fiindcă-i iară primăvară, ce ai vrea să îți ofer?
Spuse domnul cocostârc, vesel lumea admirând.

Cocostârca-n piruetă printre palele e vânt,
Își trecu prin pene-o rază,
Și pe bolta de lumină, către sat luă avânt.
Vreau din nou pe stâlpul porții, să ne facem vechea casă,
Și-un cuiabar printre copii, dornici iar să ne privească.

Vreau de-asemeni să se știe c-am aflat de bănuială,
Că în sat lumea ne-așteaptă și e bine ca să știi,
Să aducem primăvara,
Și în lume mulți copii.

Cocostârc și cocostârca, stau acum muiți în baltă
Gângurind de tinerețe și în taină pescuind,
Și din când în când se-nalță, lumii visele zidind.

Bravul iepuraș

Zarvă mare în pădure,
Băștinașii schimbă locul.
Ursul pleacă de la mure,
Pupăza-și zbârlește cocul.

Turtureaua și-un sticlete,
Zbenguiala-o lasă baltă.
Ciocârliile vedete.
Trilu-n codru nu-l mai saltă.

Murmură nătâng bursucul,
Presimțind pericol mare.
Bufnița-și varsă năduful,
P-o biată ciocănitoare!

Vulpea nu mai vrea bârlogul.
Și dă iama-n prepelițe.
Un păianjen cu năvodul,
Prinde zdravăn musculițe.

Grijulie coțofana,
Îmbrăcată-n noul frac,
Tuturor le dă alarma
Pregătindu-i de atac!

Cucul ca să-și facă jocul,
Trâmbițează peste tot
Parcă a venit potopul!...
Zboară negăsindu-și locul
Semănând cu un robot.

Iute ca Hopa Mitică,
Cu fărâma lui de glas,
Plin de milă și de frică,
Iese-n cale-un iepuraș,
Ce își pune-n luptă trupul
Întocmai ca un oștean,
Pentru a-l opri pe lupul
Cel lacom și cel viclean.
Ce alergă-n fuga mare
Acolo sus în poiană,
Unde-s două căprioare,
Nou sosite-n plină toamnă
Vesele și sprinteioare!...

Moș Martin văzând că-i jale,
Veni iute-n ajutor.
-Lupule, nu-mi sta în cale,
Știi că sunt biruitor!...
Nu rânji așa pe nas.
Vezi prea bine că nu-s singur,
Ci-s cu bravul iepuraș!

Pe lup frica îl cuprinse,
Și lingându-se pe bot,
Din pădure o întinse
Cu năravul lui cu tot!...

Sanitarul lacului

Într-un mare heleșteu
Unde vin pescari din greu,
Trăia racul cel vestit
Ce-avea firmă cu antet,
Pe modernul cabinet
Echipat și pregătit,
Pentru-a face consultații,
Tratament și operații,
Celor mai diverse ”nații”.

Fie-o broască încolțită,
De un șarpe pofticios,
Fie țestoasa rănită,
Ce cu susul e în jos,
Fie pești cu buza ruptă,
Sau cârligul prins în nas,
Ori vreo vidră necăjită,
Cu-n picior în laț rămas.

Cu toate că spunem noi
Că racul merge-napoi.
Dovedind că are minte,
Racul merge înainte.
Foarfeca mereu și-ascute,
Și pe vrute, pe nevrute,
Lacu-ntreg el îngrijește
Ca să aibă balta pește!...

Da-ntr-o zi s-a supărat
Pe pescarii lăcomiți,
Și din foarfec-a tăiat
Toate firele la undiți.

Și-n această zi cu soare,
Lacu-a fost în sărbătoare.
Peștii toți ieșiți pe plajă,
Se joacă și se bronzază.
Broaștele orăcăiesc,
Peste tot se tăvălesc.
Păsările ciripesc,
Iară vidra fericită,
Că piciorul e salvat
Stă acum frumos la sfat,
Cu racul cel minunat!

Tinda cu șoricei

Se tot plânge mama-n sat,
C-are șoricei în tindă.
Iar motanul e plecat,
Și n-are cine să-i prindă.

Sau că doarme pe divan,
Într-atâta ronțait,
Ăsta cred că nu-i motan
Sau cumva o fi surzit?...

Bine, surd, dar e și orb?
Că apropae-l trag de coadă.
Duc prin tindă bob cu bob,
Grâul ce-i pus într-o ladă.

Mare bucurie mare.
Dar tristețea e la fel.
El motanul cel mai tare,
Are-n gheare-un șoricel,
Și în loc de o gustare
Joacă box cu el!...

Analphabetul

Buchisându-și neștiința
Cum bați boabele în piuă,
Căutând în coji sămânța
De cu noapte până-n ziuă,

Sfârtecând tot alfabetul,
De la A până la Zet;
Neștiind cum înțeleptul,
Știa carte berechet!...

A-ntrebat litera A.
Cine leagă și dezleagă,
Taina mare de-a-nvăța?
A, i-a spus ce căi s-aleagă.
ABC e regula!

Și așa analphabetul,
A scăpat de-a sa povară.
Devenind el înțeleptul,
Măcinând boabele-n moară!...

Transformând noaptea-n lumină,
Și semințele-n făină!...

DE REȚINUT

Este bine de știut,

Și-i un lucru-adevărat.

Nimenia de la-nceput,

Nu s-a născut învățat!...

10 august 2007

Marele meci

Se anunță-n premieră mondială
Un meci cum nu a fost vreodată.
Bogat afișul și mare cât un sfat,
Unde vor asista , un purice și-un elefant.

Zvâcnește vestea, cum un buboi să spargă.
Înnebunită lumea peste tot aleargă.
Nu-i loc unde s-arunci un ac.
Pe case, peste tot și în copac,
Până și câinii vagabonzi își fac de cap!

Comod, nepăsător, și foarte înfometat,
Cu ifose, sosește mărețul elefant.
Și-anunță ca meniu servit imediat,
Un purice la tavă, în sos picant.
Care-a-ndrăznit să-i fie combatant!

Acoperă tot spațiul cu nume și statură,
Pe toți îi socotește doar niște cască gură.
El este cel mai cel, venit din lumea bună
Și nu-l interesează ce-i pe teren sau în tribună!

El a venit să se impună și nu ca să îi vadă,
Nu-i trebuie pentru aceasta nici scut, nici spadă.
Ci-și folosește tactic emblema sa „bravadă”!
Venind la meci, de-ași arăta mărimea,
Și de a ignora total mulțimea.

Cum puricele încă loc n-avea,
Să intre în tribună și-anume und’ să stea,
Pătrunse cumpătat prin luptă învingând
Și așezându-se, scuzați, sub marele său „fund”,
În plină fanfaradă, printre trâmbiți și surle,
Televiziuni și ziariști, veniți să le adune
Pișcă pe elefant de undeva sub coadă!...
De-ntregul stadion a reușit să-l vadă,
Căzându-i de pe trompă, emblema lui bravadă.

Iar puricele mândru, dând semne de ispravă!...

Morala

Și-acuma să vă spun doar una.
Nu-i spre folosul nimănui
Crezând că de la tine-ncepe lumea.
Ce-i bine ca să-ți vezi „cel lung al nasului”!

28 august 2006

Cocoșul american

O vecină gospodină
Are-n curte o găină
Și-un cocoș american,
Ce se crede barosan!

Nu-i mai mare de o șchioapă,
Dar cu nimeni nu se-mpacă,
Pe pisic-o ciugulește,
Iar pe câine-l fugărește.

Stă pe-un lemn zicând că-i stâncă,
Toată ziua cântă.
Ba și-acolo-n coștoreață,
Cântă până dimineață!

Vecina-l crede nebun
Și l-a aruncat în drum,
Poate-l calcă vreo mașină,
Sau să-l ia altă vecină.

I-a sărit în ajutor
Să n-ajungă la cuptor,
Buna prietenă găina
Arătând care-i pricina.

Cocoșelu-american,
A venit la noi cu-n plan.
Pe cocoși ca să-i oprească,
Să mai dea ora exactă!

Să cânte atunci când vor,
Dreptul libertății lor.
Vrând în lume să se știe,
Ce-nseamnă democrație.
Semnând cu propria-i pană,
Regula Americană!...

29 iulie 2007

Păţania lui Gigel

Călăreţ nevoie mare,
A primit un cal în dar.
Cum mergea pe el călare,
S-a-ntâlnit cu un bondar.

Ce avea un gând nebun,
Să-i trântască pe-amândoi,
Într-o margine de drum,
Declarându-le război.

Calul a pornit galop,
Cum Gigel îl îndemna.
Vrând să sară peste-un hop,
Gigel a căzut din şa.
Şi bondarul din viteză,
S-a lovit de o copită.
Iară calul necheză
Bucuros
De victoria obţinută.

Hei, ridică-te Gigel.
Ce te uițe la mine-așa?
Pregătește-te nițel,
Și aruncă-te în șa.
I-a zis calul bucuros,
Lui Gigel,
Ce-a ieșit victorios!

19 ianuarie 2008

Iepuraşul deghizat

Iepuraşul deghizat
Sătul de-a mai fi vânat,
La oraş el a plecat,
Să-şi facă un viitor
Găsind post de vânzător.

Instalat la o tarabă
Într-un treni să nu se vadă,
Că poartă urechi şi coadă,
Pentru a fi luat în seamă,
A-nceput cu o reclamă

Vând morcovi şi pătrunjel,
Şi legume fel de fel
Iară marfa mea de bază,
Am cea mai frumoasă varză.

Dar clientelă nu avea.
Singur marfa-şi ronţăia.
Şi încet, încet, încet,
A intrat în faliment!

Cum patron avea un câine,
A gândit că ar fi bine,
Iute să o şterpească
Ca să nu îl jumulească.

Şi-a rupt-o la sănătoasa,
Fără a mai lua simbrie,
În pădure la Bodeasa,
Acolo la iepurime.

Sunt un iepure isteţ
Dacă vreţi să mă vedeţi
Mi-am dat jos tot de pe mine,
Şi arăt iar ca-n pădure!

16 ianuarie 2008

Pe plajă

Brazilia. La Troncoso – Bahia.

Azi am întâlnit pe plajă
Un cățel cu coada albă
Albă coada, botul roșu,
Și-avea creasta, cum cocoșul!

Negru tot picioare albe,
S-a băgat ca să se scalde
De nu credeți eu vă zic;
În Oceanul Atlantic.

Dar când a ieșit la mal,
Era ca un cașcaval.
Avea părul mătăsos
Și era tare frumos.

Misterul eu l-am aflat
Cățelul a fost pictat,
De un copil talentat.
Ce păcat că s-a scăldat!

Acum este iar curat
Dar nu mai e amuzant!...

27 iulie 2008

Copilăria este-n noi de-a pururi

Copilăria este-n noi de-a pururi

Icoană sfântă-n roiuri nestemate

Copii rămânem, azi și peste timpuri,

Cât inima în piepturi, ne va bate.